

CATHEREN TEUN ALFRED MICHEL HANS JAN SEBAS ROY HENK EN JOS PRESENTEREN

POOLBODE NO.5

VANUIT HET POOLCENTRUM VAN DEN HAYESTRAAT 6A NIJMEGEN / WWW.POOLBODE.NL

WAAR KOMEN JULLIE TOCH VANDAAN?

Wat, alweer een Poolbode? Jazeker. Je hoeft het allemaal niet te lezen hoor. Wij schrijven het toch wel op. Neem de spectaculaire jump van **Melanie**. Na wedstrijd 43 nog op een troesteloze 299e plaats, nu 37e! Zij bewijst dat het kan. Uit geslagen positie terugkomen en de top-tien bedreigen. En dan blijken die toppers heel gewone, kwetsbare mensen te zijn, die er elke ronde maar een slag naar slaan. Je kunt ze makkelijk hebben. Ja, zelfs koploper **Sef Boland** en de net geen eerste geworden **Toch net geen laatste geworden**. En ook de ijzingwekkend stabiel presterende **Koelie**. Let in die top-10 trouwens eens op **amai Sarah** en **Tuen**. Huh? Waar komen jullie toch vandaan? O wacht, dat kun je precies zien! Van plaats 74 en plaats 66. Kijkt iemand van jullie weleens naar de gang door het klassement van andere deelnemers? Nee? Doen hoor. Sommige grafiekjes zijn ware kunst-

werkjes! Ach mensen, wat een spanning weer deze ronde. Nou ja, bij Zwitserland - Spanje dan. Het was weer *Sommertime* en we hebben genoten! Verder geen spectaculaire ontwikkelingen. Tsjechië naar huis, België naar huis, Oekraïne naar huis. En Engeland

naar huis, natuurlijk. Drie wedstrijden blijven er nog over. Dat is niet veel. Maar 26 punten is wel veel! Dus met de juiste koers, **Michiel van der Zee**, met het goede balgevoel, **Hak**, met hoop in het hart, **Christian**, of met de wind mee, **Storm...** KAN HET NOG! En dat geldt dus ook voor al die deelnemers die boven jullie staan. Zet hem op **Kees Kist**, **Stevie Wonder**, **Remgoal**, **Lang** en **Kaat!** Het enige wat je hoeft te doen, is goed voorspellen. En we zagen het eerder: dat kan een kind.

Jullie Poolbodes

Sebas, Hans, Jan, Roy, Teun, Jos, Henk, Michel & Alfred

DICK

Dwight Lodeweges roert de melk door zijn koffie. 'Bah, vreselijk zo'n houten roerstaafje, net als de kartonnen beker,' moppert de assistent-bondcoach, 'waar zijn die klassieke witte met plastic roerstaafjes gebleven?' Patrick Lodewijks haalt zijn schouders op. Zijn hoofd rust op zijn linkerhand. Hij tuurt naar buiten, de Zeister bossen in. Vlak bij het raam zit een zwarte vogel op een tak. Met een luid gekras doorbreekt deze het gepeins van Lodewijks.

'**W**ie denk je dat het wordt?' vraagt hij aan Lodeweges. 'Poeh,' zucht deze, 'ik pak even mijn database erbij.' Hij bukt zich en tovert een rolodex tevoorschijn. Hij loopt een paar namen langs. 'Clarence Seedorf?' oppert hij. 'Nee,' antwoordt Lodewijks, 'die heeft net een column.' Lodeweges rolt verder. 'Mario Been misschien, met Dirk Kuyt?' stelt hij voor. 'Mwa, te hoog Feyenoord-gehalte,' stelt de oud-doelman, 'dus ook geen Giovanni.'

Er wordt geklopt. 'Deur is open!' buldert Lodeweges. Joël Veltman en Davy Klaassen stappen binnen. Eerstgenoemde heeft een enve-

lop in zijn hand. Hij haalt er een A4tje uit. 'De... eh... spelersgroep is... eh... unaniem, Dwight,' spreekt Veltman ietwat vertwijfeld en hij kijkt opzij naar Klaassen. 'Hier, doe jij het maar,' en hij geeft het vel papier aan de Ajacied met het betrouwbare hoofd van een kandidaat-notaris. 'Typisch Veltman,' overpeinst Lodeweges, 'altijd weer die aarzeling als het even spannend wordt. En dan maar weer een balletje breed.' Klaassen schraapt zijn keel en houdt het papier vlak voor zijn neus. 'Ja, het gekras van Quincy Promes is niet altijd even goed leesbaar,' mompelt de middenvelder, 'en hij heeft het met zijn bloed ondertekend.'

'Is het wel zijn bloed?' onderbreekt Lodewijks het gemurmur van Klaassen. 'Jaja. Toch?' antwoordt deze, na een vluchtige blik op Veltman. 'Maar de spelersgroep heeft dus gekozen. Wij vinden dat er maar één persoon geschikt is om het Nederlands elftal naar Qatar te leiden. Iemand die geen officiële wedstrijden voor Ajax, Feyenoord of PSV gespeeld heeft, dus dat gezur hebben we dan ook niet. Een populaire trainer met veel charisma.'

'En wie mag dat dan zijn?' vraagt Lodeweges, 'Wordt het toch Dick Lukkien?'

'Nee,' antwoordt Klaassen, 'geen internationale ervaring.' En hij leest op. 'Hans Kraay junior.'

VOORSPEL & WIN

Dinsdag 6 juli 21:00 Italië - Spanje

Krak! zei de achillespees van Spinazzola, de crème de la crème van het Italiaanse voetbal. Of: pang! Of: dzjnggg! Hoe dan ook, de Italianen zijn hun beste man kwijt. Maar ja, dat geldt voor de Spanjaarden al een paar jaar - geen Iniesta. Een samengeraapt zootje is het, dat door Luis Enrique (met de witte schoentjes) ook nog eens elke wedstrijd vakkundig door elkaar gehusseld wordt. Morata verwacht zichzelf al regelmatig met Moreno. Wij ook. En Sergio Ramos doet niet mee, dus wie zet je dán bij je topscorers? Ah, dan de Italianen. Wat zijn ze goed, wat zijn ze snel, wat voetballen ze fijn en wat zit hun haar goed. Achterin het verdedigingswerk Chiellini-Bonucci: onneembaar. Alleen hebben ook zij geen topschutter. Wel een topacteur.

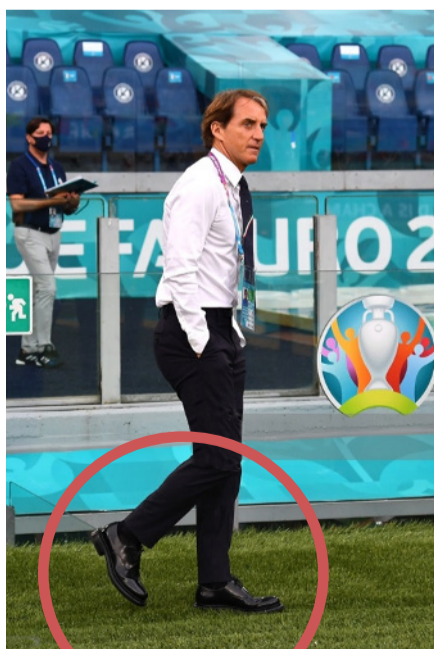
Woensdag 7 juli 21:00 Engeland - Denemarken

De Engelsen. Zakelijk. Gebruiken het middenveld, spelen de bal rond, doen het rustig aan, houden de nul. Hebben allemaal hun eigen tanden nog, maar spelen met de billen bij elkaar. Het is de enige manier om, na 55 jaar, misschien weer eens wat te winnen. Jammer is het wel. Zouteloos en smakeloos ook. Kijk eens naar het uitgewrongen gezicht van Southgate. Precies dat zie je terug op het veld. Maar toch, we krijgen er iets voor terug: Engeland dat de finale speelt op een afgeladen Wembley! Daar kunnen zelfs de Denen niks op tegen hebben. Of zouden ze nog een laatste keer dynamisch en tot de laatste minuut...? Maar hoe doe je dat, Engeland naar huis sturen als heel het land denkt dat ze net thuisgekomen zijn? *Mission impossible and accomplished.* Want de Denen zijn natuurlijk allang de helden van het EK. Ze spelen gewoon nog een laatste potje, dan reizen ze af naar Kopenhagen om op een bomvolle Rådhuspladsen als kampioenen ingehaald te worden.

GOODY-TWO SHOES

Nu het toernooi op z'n eind loopt, is er eindelijk tijd om aandacht te besteden aan randzaken. Linies bijvoorbeeld. Hoe de wind staat in de stadions - en of dat invloed heeft op het spelverloop en de kapsels van de scheidsrechters. Dat laatste in elk geval niet: alles zit in de plooi en blijft daar. En toch, er zijn van die ogenschijnlijk onbeduidende zaken, zelfs

als je altijd hebt geweigerd 'Wie is de mol' te kijken, die wel degelijk alles zeggen over hoe het toernooi zal eindigen. Met een finale Engeland-Italië natuurlijk (of andersom). Dat denken de meesten van jullie vast ook, maar het is allang zeker. Vooraf beslist en besloten. Er werd hier en daar op gezinspeeld, over gesmiespeld op onverwachte plaatsen. De goede verstaander had het evenwel allang door: in sommige schoenen wil je niet staan! Schoenen. Alles draait om schoenen. Niet om spelers, verzorgers of doelpunten zelfs. Het zijn de schoenen. Zonder noppen. Denk aan Jogi Löw. Aan Stefan Tarkovic. Sneakers. Meestal wit. En ze waren zeker niet de enigen. Allemaal uitgeschakeld. Denk nu aan Luis Enrique: witte Adidasjes. Dus dan weten wij genoeg. Blijven over: Roberto Mancini, Gareth Southgate en Kasper Hjulmand. Mooie

schoenen, alle drie. Maar de laatste had een gat in z'n trui, diep in de oksel. Ook zo'n aanwijzing. Als je maar goed kijkt en niet verstrikt raakt in de linies, zie je alles. De finale staat vast. De winnaar ook. Kijk goed, dan hoef je niet meer te voorspellen. En je weet wie met wie je de meeste punten haalt: Roberto 'Armani' Mancini of Gareth 'Polka dot' Southgate.

Jenneke
weet het

VERGEETACHTIG

Toen ik Se7en voor de tweede keer zag, wist ik niet meer wat de zevende hoofdzonde was. Ik zal hier het einde van de film niet herhalen, maar ik weet zeker dat er nu mensen zijn die zich afvragen hoe dat kan: hoe ik de zonde die het verhaal rondmaakt, de gruwelijkste scène uit de film kan vergeten. Ik weet ook niet hoe het kan, maar ik kan het. Wel herinner ik me het gevoel in mijn buik en hoofd bij het kijken van het einde van de film. (De derde keer, trouwens, wist ik het wel. Die verbeterde kop van Brad Pitt!)

Ik herinner me dus ook nauwelijks wedstrijden. Dingen als 'weet je nog, dat prachtige 4-4-3-voetbal van Nederland tegen die en die op dat EK, toen die en die de strafschop miste, en daarna dat en toen die weergaloze finale verloren' zul je mij niet horen zeggen. Wel weet ik dat ik een keer, toen ik nog op het terras van De Deut werkte, op een soort grote mobiele telefoon met schermplaatje van 4x3 centimeter in zwart-wit een voetbalwedstrijd heb zitten kijken. Was het - ik moest het opzoeken - de halve finale van het EK in 2000? Goed mogelijk. Ook weet ik dat weleens keek in Stijn Buijs, het café. Of toen die keer, toen ik in Leuven stageliep in de zomer - ik had iets zwarts aan en had een klein oranje sjaaltje om mijn nek - en ik een biertje kreeg van de barman na verloren strafschoppen. Van Brazilië toch? Dat weet ik vooral omdat er een groep Brazilianen in de kroeg zat. En ik me getroost voelde door de barman. Dat ik, toen ik nog thuis woonde, 's nachts in mijn pyjama voetbal mocht kijken en dat mijn broer en ik ons altijd het commentaar herinnerden: 'De eerste kans is zowaar voor de Saoedi's!' Dat ik vijf jaar geleden uit een toneelstuk kwam lopen en in de gangen van de stadsschouwburg in Amsterdam geroezemoes klonk: '5-1 gewonnen'. En ik alleen maar dacht, haha.

Vaak was ik jarig als Nederland speelde. Ik herinner me een volle huiskamer. Zo vol als we al lang niet meer hebben gezien, en iedereen kon kijken. Hadden we een beamer? Of op de tv? Hoe deden we dat? Welke wedstrijd was het? Geen idee. Wel herinner ik me dat het feestelijk was en ik trots was op zo'n heerlijk stel vrienden. Dit jaar zou ik mijn verjaardag vieren op de camping: of beamen op het tentdoek zou lukken zouden we nog uitvinden. We besloten niet al op donderdag te gaan door logistiek te grote uitdagingen. De vrienden bleven in de buurt. Konden ze net zo goed voetbal komen kijken. Dat Nederland op 17 juni met 2-0 van Oostenrijk won, zal ik vergeten. Dat voor het eerst sinds maart 2020 de vakantie vrienden weer bij elkaar waren en dat we weer met elkaar konden proosten, maakte het de mooiste wedstrijd van het toernooi.

WIE BEN IK?

Ik sta al mijn hele leven op het gras. Ik sta nu niet meer aan het roer, dus ik hef nog maar het glas. Ik ben de echte Frank de Boer.

Ik sta al mijn hele leven op het gras. De geiten geef ik voer en mijn vrouw die doet de was. Ik ben de echte Frank de Boer.

Ik sta al mijn hele leven op het gras. Sommige mensen verwarren mij met mijn broer, maar die trek ik even aan hun jas. Ik ben de echte Frank de Boer.

THE CLUMP

UIT: HELEMAAL GEEN LINIES

Hennie: op mijn voetbalreizen langs talloze velden en werelden, binnen en buiten onze atmosfeer, ben ik getuige van zeer veel tactische vondsten en strategieën. Sommige daarvan komen uit mijn eigen koker. (Een heel gewone brillenkoker, waar ik al decennia

mijn briefjes met slimme plannetjes in bewaar. Ik ben er uitermate zuinig op. Slechts éénmaal verwisselde ik hem per abuis met die van Dwight Lodeweges. Toen ik hem terugkreeg, ontbrak er één briefje.) In vrijwel alle tactieken is er een constante factor: men werkt met linies, die men vaak in getallen uitdrukt, die corresponderen met het aantal in de onderhavige linie gepositioneerde spelers. Voorbeelden zijn (de keeper niet meegeteld) vier-drie-drie, vijf-drie-twee en vier-vier-twee. Ik was een van de eerste voetbalfluisteraars die met diagonale linies (vijf-vijf) en cirkellinies (vijf-vijf) experimenteerde. Complicerende factor van de diagonale linies was dat ze

over de looplijnen van de scheidsrechter liepen. Dat leverde veel onbegrip op bij de leidsmannen. De cirkellinie was vooral in het begin van een match succesvol. Maar veel spelers werden misselijk. En er waren voortdurend discussies over de links- of rechtsdraaiende linie (er wordt nog altijd beweerd dat linksdraaiend gezonder is). Tientallen linies en hon-

derden berekeningen verder kwam ik dan eindelijk bij de essentie van het voetbalspel. Helemaal geen linies! Kluitjesvoetbal!

Wembley, woensdag 7 juli. De Denen winnen de toss en kiezen de aftrap. Terstond stellen ze zich op in een wonderlijke formatie. Een formatie die verbazing en tegelijkertijd warme gevoelens oproept bij de 60.000 toeschouwers op de tribune. Tien Denen posteren zich in de middencirkel en verdringen zich om de bal. Ze proberen er verwoed een schop tegen te geven. De Engelsen, die zich in drie linies hebben opgesteld, kijken verbijsterd toe. Raheem Sterling kijkt verlekkerd naar het kluitje en blikt vragend naar de bank. Mag ik? Mag ik? 'Nee! Hold the line!' roept de behoudende coach Gareth Southgate. Hij is ongerust. Walker wil ook naar het kluitje, ziet hij. Die houdt het niet meer. Langzaam schuift het kluitje op. Calvin Phillips verdwijnt erin. 'Waar is Calvin? Waar is de bal?' huilt de nerveuze Pickford. Harry Maguire twijfelt. Uitstappen? Bal veroveren? Op buitenspel spelen? Waarom zingt de coach een liedje van Toto? Plotseling opent de kluit Denen zich. En ineens is daar de bal, die kiezelhard in het doel geschoten wordt. Eigen doelpunt van Phillips. Denemarken door!

WOOLPULI

Terwijl de meeste spelers al lang en breed op de Portugese Franse stranden liggen, zijn jullie nog steeds hartstikke hard aan het werk om de poolstrijd te beslissen. Je hebt opgevers en je hebt doorzetters. Zo moet je het zien. Wie zijn die voetballers nou helemaal? Die kunnen nog geen wedstrijd voorspellen als ze er eentje zien. Laat staan als ze zelf spelen! Maar hoe pakken jullie het eigenlijk aan? Wat zijn de trucs waar wij van kunnen leren? Zijn jullie eigenlijk tevreden over het resultaat? We namen opnieuw een duik in het klassement om te kijken wat jullie er zélf van vinden!

Britte Orthofer (plaats 331) *Ik sta nu niet zo heel prima, maar dat komt niet door mij hoor! Ik geef super goede scores aan. Wel een beetje jammer dat de voetballers het weer fout doen. Maar mijn eind-sprint komt er zeker nog aan! En hier is de gouden tip: de bal is rond :-)*

Wirihuis (plaats 21) *Zelf heb ik niet echt een idee hoe ik zo hoog in het klassement sta. Ik denk gewoon invullen wat als eerste in je opkomt en dan maar hopen dat het goed is. Toen ik begon deed ik mee voor de lol,*

maar nu ik de top-10 nader wil ik er natuurlijk wel vol voor gaan. Mijn naam is een bijnaam die de vrienden van mijn broer en mijn broer mij hebben gegeven. Huis komt van mijn achternaam Huismans.

Amai Sarah (plaats 6) *Mijn geheimen? Wonend in Antwerpen ken ik de Rode Duivels natuurlijk van kop*

tot staart. Extra punten pakken als de Belgen spelen dus. Verder heb ik vooral de uitslag van Tsjechië juist voorspeld, maar dat komt waarschijnlijk omdat ik daar al 3x op vakantie geweest ben.

Sef Boland (plaats 1!) *Hallo Poolbode, mijn geheim is veelvoorkomende uitslagen invullen (1-0 2-0 2-1) en wat geluk hebben. Ik hoop natuurlijk op 1 te kunnen blijven staan, alleen ben ik bang dat dat heel moeilijk wordt. Aangezien iedereen zo dicht bij elkaar staat. Mijn doel is om net als in de vorige editie in de top 5 te eindigen. Hopelijk gaat dat lukken.*

Fred Frituurvet (plaats 169) *Top-10 is zeker nog in het vizier, maar ik heb het even spannend gemaakt voor de rest door bijna niks goed te hebben in de knock-outfase. Maar mijn geheim voor alle*

punten is vooral niet luisteren naar Natorinho, De Belg en het Oranje Gevaar.

Els Bland (plaats 13) *Natuurlijk ben ik van plan om de top-10 in te treden! Ik denk dat iedereen die meedoet dat stiekem hoopt te doen. Mijn geheimen? Ik zou zeggen dat mijn twee grootste succesfactoren eigenlijk helemaal niet geheim maar juist heel openbaar zijn. De eerste: ik heb net voldoende weinig kennis van de huidige teams om af en toe iets raars te voorspellen, wat in de eerste fase in mijn voordeel bleek. De tweede: meerdere jaren meegedaan hebben aan de Poolbode. Hierdoor heb ik het idee een beetje instinctief aan te voelen welke resultaten het meest statistisch voorkomen en dat soort dingen. Zo ben ik in de groepsfase na het invullen nog een keertje door alles heen gegaan om te kijken of ik wel genoeg gelijkspel had voorspeld. Maar dit is zeker geen geheim: mijn naam en die van mijn familieleden zijn in de verschillende jaren in het klassement te vinden. En dit jaar is de God van de Poolbode ons goed gezind, we staan momenteel op nummer 13, 14 en 15!*

We namen contact op met **De Braziliaan** (plaats 26). Wat bleek: deze Braziliaan blijkt op dit moment in Brazilië te zitten, samen met **Els Bland** (plaats 13)! Toeval? Nee, verkering. Ze volgen alle wedstrijden in de middag.

